MAREA FAMILIE A VENUSULUI are astăzi casa ei

UN „CLUB-HOUSE" MODERN, DUPA MODELUL CAMINELOR MARILOR CLUBURI ENGLEZE—IATA CE ESTE NOUL SEDIU AL „NEGRILOR"

Un mare reportaj al redactorului nostru GEORGE FULGA

Barul «club-house»-lui.

O introducere este inutilă. Ce vreţi să sublinieze?... Importanţa sediului?.. Confortul mobilierului?.. Atmosfera de superbă camaraderie care domneşte aici? Aerul grav, de cronică, al tablourilor cari au fost puse pe pereţi să fixeze momente din lunga existenţă a celei mai mari grupări din ţară?...

E inutil.

Mai jos, în fiecare capitol, în fiecare rând — printre rânduri, adesea, — se vor găsi aceste sublinieri. Dar, nu vor avea aerul doctoral al unei introduceri la o vizită care ţine să fie prietenească. Nu de simplă şi rece obligaţie protocolară.

Aşa dar, nici-o introducere. D-irect la ţintă, cu Popescu — reporterul nostru fotograf şi cu intenţia delictuoasă de a pătrunde când nu e nimeni acasă, în sediul unei grupări al cărei preşedinte este... şeful suprem al Poliţiei Capitalei.

Adresa: Str. Nicolae Filipescu Nr. 14.

Itinerariu: gazetă — strada Batiştei — Bodega Mercur — Str. Nicolae Filipescu.

Două vecinătăţi simandicoase. In faţă sediul Venusului, are paravanul unei clădiri albe, de marmoră. Primăria Municipiului Bucureşti. In coastă, un alt vecin. Aproape, tot atât de cunoscut : inginerul Ciuley.

— Aha!... s'a dumirit reporterul nostru fotograf, pregătindu-şi Kodakul, să prindă acest imobil.

Am încercat să-l oprim:

— Nu am nevoe de fotografia aceasta.

Fotograful nostru zâmbeşte cu un aer şiret, victorios:

— Nu e pentru gazetă.

— Dar, pentru cine?..

— Pentru... o nepoată.

Din stradă, sediul Venusului are un aspect cenuşiu, învechit. O casă masivă, nouă, cu două intrări. Intre cele două intrări, o firmă mică: «*Straja ţării. Uniunea Federaţiilor de sport din România F. R. F. A. Asociaţia sportivă şi culturală Venus*».

La prima uşe, o indicaţie: «*Intrare pentru jucători*».

— Prin urmare, nu intrăm pe-aici.

— Dece?..

— Fiindcă nu sântem jucători.

La poarta principală, nici-o indicaţie. In schimb, un buton de sonerie. Il apăsăm. Inăuntru, soneria a prins să dea o alarmă răguşită, ca un lătrat speriat, de câine. O pauză, uşa dela intrare s'a deschis, făcând loc unui cap zbârlit:

D. Gen. GABRIEL MARINESCU
Preşedintele «negrilor»

— Ce poftiţi?..

— Vrem să vizităm sediul.

— La ora 3 după amiază?..

— Sântem dela gazetă.

Identitatea aceasta a aplanat conflictul.

Capul cerberului a devenit mai puţin sever. Uşa s'a deschis mai mult. Severitatea glasului s'a dizolvat într'un zâmbet umed, ospitalier.

— Sânteţi dela ziar?..

— Da.

— Faceţi şi fotografii?

— Da.

— Atunci, poftiţi. Poftiţi vă rog...

Pronaosul unui sediu cu doi arhangheli

Iată cum am pătruns eri, la ora 3 după amiază — oră când sediul e închis, iar intendentul răsfaţa confortul imobilului cu sforăieli... atletice — în noul sediu la negrilor.

Marin bufetierul, care face oficiu de ghid, ne dă lămuriri... ştiinţifice:

— Aici este... intrarea...

«Intrarea» are un aspect ciudat, de pronaos. Un vestibul înalt şi spaţios pe marginile căruia — vestigii de succese vechi — stau agăţate steguleţe multicolore, cu nume de grupări: *Admira, Ujpest, Electromos, F. C. Liverpool...* In fund, jos, o vitrină cu cupe. Peste tot, un aer rece, de catedrală. In dreapta, o icoană pe care lumina unei candele luminează două chipuri palide de arhangheli: Mihail şi Gavril. Şi o scară grea, de stejar, care duce sus, undeva unde ar trebui să fie o orgă, pentruca atmosfera aceasta de catedrală să fie completă...

Frumoasă intrare. Admirabilă introducere la chronicul unei grupări care la ora aceasta — când sediul este gol—îşi deapănă borangicul trecutului pe suluri de insigne, de steguleţe şi fotografii.

Câteva minute, am stat să admirăm intrarea. Tăcuţi. Impresionaţi, aproape. Apoi bufetierul a sfâşiat mătasea liniştei, cu o explicaţie nouă:

— Nu e asta tot. Mai aveţi ce să vedeţi...

Reporterul nostru fotograf şi-a fixat Kodakul, să prindă aspectul vestibulului. A desfăcut tripiedul şi a fixat lentila. Apoi adresându-se pereţilor, steguleţelor şi vitrinei cu cupe, a scandat profesoral:

— O clipă vă rog. Nu mişcaţi..

Kodakul a clipit vioiu. Şi în acelaş clipă, Popescu şi-a completat formula:

— Mersi....

Cafea cu lapte şi aperitive pentru venusişti

Parterul sediului — dincolo de frontiera vestibulului — cuprinde o sală de lectură şi una de jocuri, care serveşte şi ca sală de mese.

Marin bufetierul ne-a completat inventariul:

— Mai e ceva.

— Ce?..

— Bufetul...

Am pornit să trecem sălile în revistă, pe rând.

Sala de lectură e comodă, spaţioasă. Cu fotolii largi. Prea largi pentru dimensiunile suple ale jucătorilor venusişti. Sala de jocuri are mese şi scaune, table şi cărţi de joc. Mesele şi jocurile însă se pierd din pricina tablourilor cu cari sunt tapisaţi pereţii — frescă eloquentă a majorităţii matchurilor câştigate de negri. Pe negrul instantaneurilor, tablourile cuprind faze de joc, cu oameni cari au purtat pe rând tricoul Venusului: dela Teclu şi Honorică Nicolau, până la Humi şi Bodola.

Incântat de orizontul acesta istoric, Popescu a decretat fără drept de apel:

— Fotografiem şi sala aceasta!

Am profitat de pauza pe care ne-o acorda noua pregătire a Kodakului, pentru a nota câteva date informative furnizate de bufetier:

— Servim în fiecare dimineaţă cafea cu lapte, jucătorilor clubului.

— Câţi sânt?..

— Cam 30.

— Vin toţi?..

— Aproape toţi.

— In fiecare zi?..

— De două ori pe zi.

Dimineaţa între 8 şi 9 şi seara între 7 şi 8.

— Cât costă cafeaua cu lapte?

— N'o plătesc juniorii. O plăteşte d. ministru..

— Dar ceilalţi jucători nu mănâncă aici?...

— Cum să nu. Aproape toţi vin la aperitive. Uneori mănâncă şi seara.

— Cât îi costă?..

— După împrejurări.

Avem însă, preţuri foarte mici! a explodat bufetierul, torturat de grija de a nu-i face reclamă proastă.

S'a gândit o clipă, a întocmit în minte lista cu preţuri şi a prins să exemplifice:

— Eftin de tot. O salată de boeuf, 8 lei. Un spriţ, 3 lei...

— Aveţi şi vin?..

— De toate. Dar vin nu prea se cere. Mai mult apă, şi salată de boeuf.

— Ce jucători vin?

— Toţi.

—Des?

— In fiecare zi. La ora 7 se poate face apelul. Rar lipseşte vreunul. Cei căsătoriţi, vin şi cu doamnele...»

Informaţia aceasta ne-a inspirat un nou viraj, în drumul investigaţiilor noastre.

— Sânt mulţi căsătoriţi?...

Bufetierul Marin a început să socotească gospodăreşte:

— S'o luăm pe posturi. David e holteiu. Sfera şi Albu sânt însuraţi. Bărbulescu şi Feraru sânt neînsuraţi. Gain şi Demetrovici sânt.

— Am ajuns la înaintare.

— Inaintăm mereu!... a glumit bufetierul. Şi a continuat inventariul: Orza e burlac. La fel Bodola şi Iordache. Ploeşteanu e însurat. Iar Humi....

— Iar Humi?..

— Pleacă zilele acestea în Grecia, ca să se logodească...

— Gata!... ne-a anunţat reporterul nostru fotograf. Putem să mergem sus.

— Pardonţ... a protestat bufetierul. Mai e ceva de văzut.

— Ce?..

— Bufetul...

Nu puteam să-l refuzăm. In spatele tejghelei, bufetierul a încremenit grav şi roşu, ca o bucată de mortadella pusă în vitrină.

— Un moment!... l-a ţintuit reporterul nostru fotograf. Uite-te drept în colo!...»

A nimerit, din cauza vitezii cu o mână într'un sandwish, l-a aruncat ca să-şi libereze mâna în... gură, şi-a pus din nou Kodakul în funcţiune:

— Un moment... vă rog.. Nu mişcaţi... Zâmbiţi vă rog... Acuma... Gata...

Diploma de afiliere a Venusului la F.S.S.R.

Primul etaj al sediului cuprinde birouri a căror destinaţie este precizată de firme mici: «*Casieria*»; «*Secretariatul*»; «*Preşedintele*»; «*Camera de consiliu*».

Mobilă sobră neagră, suspendată pe covoare în care piciorul pătrunde adânc, comod. O singură diferenţă de culoare: birou preşedintelui în care fotografia d-lui general Gabriel Marinescu zâmbeşte grav dintr'o ramură sub care fotolii largi stau goale şi catifelate. La curent cu termenii technici, reporterul nostru fotograf ne explică identitatea fotoliilor cu un accent pur parizian.

— Velour bleu...

— Exact! — l-a contrim fetierul.

Camera de consiliu, are acelaş aer rece, pătrunzător, ca şi vestibulul. Decorul: o masă lungă, neagră, flancată de 12 scaune... Pe câmpul unui perete, fotografiile membrilor comitetului venusist. Intre două ferestre — în chenarul unei rame — o adresă oficioasă, cu următorul conţinut:

«*Federaţia societăţilor de sport din România.*

Preşedinte: M. S. Regele Ferdinand I, al României.

Secretar general: A. S. R. Principele Carol».

Domnule Preşedinte,

Am onoare a vă aduce la cunoştiinţă că în ultima sa şedinţă Comitetul central al F. S. S. R. a admis cererea Dv. de afiliere. Următor acestei aprobări, gruparea Venus este considerată afiliată la F. S. S. R. la data cererii.

Secretar, *ss. George Costescu*

Data: 15 Septembrie 1915. Aşa dar, acum 23 de ani...

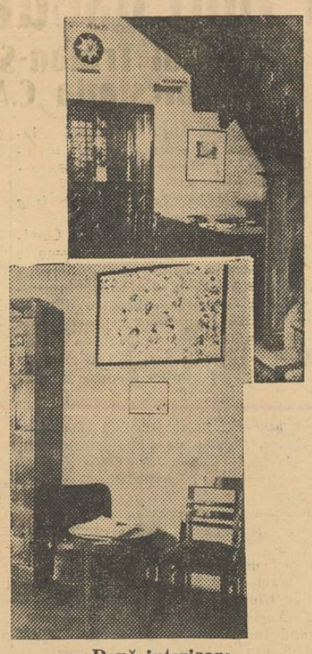

Două interioare.

Două zeci şi trei de ani de activitate oficială clădită pe piloni de succese răsunătoare, domiciliată acum în imobilul din strada Nicolae Filipescu Nr. 14 — depozit de steguleţe, de trofee, de amintiri multe şi superbe: sediul Venusului.

La „trialul" de eri, Vintilă şi Bodola au făcut figuraţie

DAR S'AU STRADUIT REZERVELE

Echipa naţională a părăsit aseară Capitala

(Continuarea reportajului din pagina I-a)

200 persoane, sportivi pasionaţi care fuseseră informaţi din ziare de locul unde trebuia să se desfăşoare antrenamentul.

Dintre oficialităţile FRFR., reţinem prezenţa d-lor: Th. Davilla, maior Gh. Brezeanu, Octav Luchide, V. Stelea, Bucur Bârsu, etc.

Imediat după sosirea jucătorilor pe stadion, echipa a fluerat începutul trialului, care a durat o oră, două reprize a 30 de minute.

„Trialul"

Cele două formaţii nu au fost închegate chiar pe teren. Impărţirea s'a făcut încă din ajun în localul FRFA, după o lungă consfătuire între d. Luchide şi Petre Steinbach.

Au fost alcătuite două echipe numai pentru prima repriză, urmând ca după pauză să se facă schimbările care vor fi socotite de utilitate.

Iată prin urmare cum au intrat alcătuite cele două formaţii pe teren:

ECHIPA A (în tricourile obişnuite ale «naţionalei»: David, Buerger, Albu, Vintilă, Feraru, Szanislo II, Bindea, Ploeşteanu, Bodola, Baratky, Orza.

ECHIPA B (în tricouri albe şi chiloţi negri): Sadowsky, Duce, Chiroiu, Pop Vasile, Răşinaru, Constantinescu-Grecu, Bogdan, Reutter, Mihăilescu, Prassler, Gică Popescu.

Primele 30 minute

Partida este arbitrată de Petre Steinbach, Lovitura de începere o are echipa B. Mihăilescu deschide în adâncime pe Gică Popescu. Acesta fuge dar Vintilă îi ia balonul pe care îl trimite lui... Prassler. O nouă invazie a echipei B în careul apărat de David. Prassler, subtil a trecut mingea lui Gică Popescu, iar acesta de pe linia de «11» i-a retrimis-o. Un shot sec — Prassler are o certă specialitate în acest gen de lovituri — şi David plonjează. Se pare că inutil, deoarece nu poate reţine balonul. Bara este mai bine plasată şi scorul nu este deschis.

Echipa B în serie!...

Prima garnitură nu s'a urnit încă. Feraru a avut o minge pe care nu a putut-o trimite mai departe de jumătatea terenului, în picioarele lui Constantinescu-Grecu. Acesta, după o scurtă cursă, a trimis lui Gică Popescu, care nesupraveghiat de nimeni a ţâşnit în careu. Deşi se găseşte în unghiu favorabil de shot, tânărul internaţional universitar nu trage spre poartă, ci passează puternic pe jos. Se reped deodată Mihăilescu, Reutter, Albu şi Szanislo II. Secundul este mai lung de picioare şi atinge mingea înaintea celorlalţi. Fulgerător, balonul intră în plasă. Este 1-0 pentru echipa B, abia după două minute de joc.

Szanislo II şi Buerger se pun greu pe picioare

Echipa A tot nu merge, chiar după ce i s'a înscris acest goal. Szanislo II nu a reuşit încă să se încadreze ansamblului. Este un jucător care are nevoie de cel puţin un sfert de oră pentru a se integra unui ansamblu. Din momentul în care îşi va găsi cadenţa, amefistul va fi stăpân pe partea sa şi tot odată cel mai bun mijlocaş de pe teren, lucru care îi va fi mult uşurat de faptul că Vintilă nu va lua jocul, nici un moment, în serios.

Şi Buerger nu pare încadrat lotului din primele minute. Unul din coechipierii săi ne-a relatat la pauză că reputatul internaţional se află încă sub influenţa unei prelegeri tehnice, care i-a fost ţinută de un cunoscut technician, dela Timişoara până la Bucureşti. Aproape zece ore Buerger a ascultat o conferinţă asupra virtuozităţii jocului de football. La această conferinţă participaseră iniţial şi Chiroiu, Reutter, Bindea şi Szanislo II, care au fugit prin alte cabine numai şi numai ca să scape de erudita desvoltare.

Cuplul Duce-Chiroiu are coeziune

Totuşi echipa A a început să conducă atacuri consistente. Mai ales pe partea lui Bindea, care este într'o formă excepţională, se poate lesne ajunge până la poarta lui Sadowsky.

Baratky şi Ploeşteanu, sesizând această posibilitate, şi-au îndreptat toată atenţia spre Bindea care este servit continuu.

Nu se poate obţine însă nimic, căci linia de fundaşi Duce — Chiroiu face un joc inteligent care destramă toate acţiunile adverse.

In legătură cu jocul acestor doi fundaşi, un mucalit din tribună are următoarea observaţie care face toată lumea să râdă:

— Nici nu se putea găsi un cuplu mai bun. Au toate calităţile necesare pentru a se înţelege cât mai bine.

— Până şi oficialii şi-au dat seama de acest lucru şi i-au pus să doarmă în aceiaşi cameră.

Atacul echipei B suferă o primă modificare

Au trecut 10 minute în care interval Bindea a realizat două frumoase curse care au ocazionat o splendidă intervenţie a lui Sadowsky. Situaţia nu a fost încă egalată în ciuda acestor eforturi cât se poate de onorabile. In minutul 15, d. Luchide ordonă o primă schimbare în linia de atac a echipei B. Prassler trece extrem stânga, iar Gică Popescu înaintaş centru. După vreo alte zece minute, Gică Popescu schimbă cu Mihăilescu, trecând inter dreapta, iar Mihăilescu înaintaş centru.

Prassler merge tot atât de bine şi ca extrem stângă. Două incursiuni pe partea sa aduc panică în careul lui David. Până în cele din urmă, totul se limpezeşte, graţie lui Burger, la prima acţiune, şi a lui David, în cea de a doua ocazie.

«Bodola, lasă-te de banculi!...»

Bodola practică acelaş joc ca şi Vintilă. Sigur selecţionat, el nu-şi dă prea mare osteneală ca să strălucească.

Totuşi, în minutul 16 are o acţiune personală care pare că se va încheia printr'un goal. Pornit din centrul terenului cu mingea, a trecut de Răşinaru şi a pierdut în viteză pe Duce. Shotul său, extrem de puternic, nimereşte bara.

D. Luchide, care a urmărit atent faza, nu s'a mai putut reţine şi a exclamat:

— Duduş, lasă-te de bancuri!...

Egalarea

Este minutul 20. Baratky, printr'o măiastră lovitură de cap, a trimis balonul lui Ploeşteanu. Iute de tot, acesta s'a scăpat de el, servind printre doi pe Bindea. Fugosul înaintaş a ţâşnit ca în zilele lui de glorie şi din colţul careului de «11» a tras. Un shot puternic, plasat la colţ. Sadowsky, deşi se situase bine, nu a putut reţine şi situaţia s'a egalat.

Jocul este în prezent la discreţia echipei A, căci adversarii nu mai pot înjgheba acţiuni decât pe aripa lui Prassler, pe cealaltă parte, Szanislo II nepermiţându-i lui Bogdan să facă un singur pas.

In fine, în minutul 26, Ploeşteanu înscrie al doilea goal al echipei A, la o învălmăşeală creiată în urma unui corner executat de Orza.

Două încercări în repriza secundă

In cursul pauzei, jucătorii s'au luat la întrecere care execută mai bine loviturile de pedeapsă dela 11 metri.

Este o întrecere între Albu, Bindea, Buerger şii Feraru, din care un singur învins a ieşit: Feraru. Ceilalţi, ori de câte ori au bătut au obligat pe David să scoată balonul din plasă.

In cea de a doua repriză, echipa A intră cu o singură schimbare în formaţie: Orza a cedat locul lui Reutter, el trecând extrem stânga, în echipa B, al cărei atac este astfel alcătuit: Bogdan, Gică Popescu, Mihăilescu, Prassler, Orza.

Jocul este spectaculos şi îngăduie constatarea că Reutter nu se acomodează postului de extrem stânga. După zece minute, d. Luchide ordonă o nouă schimbare. Prassler va lua locul lui Reutter, iar atacul echipei B va suferi o nouă schimbare: Bogdan, Mihăilescu, Reutter, Gică Popescu, Orza.

Miinutele trec fără ca să se mai înscrie vreun punct. Amândouă apărările corespund, iar liniile de mijloc îşi fac cu prisosinţă datora. Bogdan, exasperat de cumplita supraveghere la care a fost supus de Szanislo II, a schimbat locul cu Orza, atacul echipei B, transformându-se astfel: Orza, Mihăilescu, Reutter, Bogdan, Giică Popescu.

In minutul 57 de joc, Orza are o frumoasă centrare pe care Reutter o reia cu capul direct în goal. Este 2-2, scor cu care se va încheia de altfel şi trialul, după trei minute.

PLOEŞTEANU şi BODOLA

După „trial"
Comitetul federal a alcătuit echipa naţională care va juca la Praga

După terminarea «trialului» de pe stadionul ANEF, membrii comitetului federal, prezenţi pe teren, au ţinut o şedinţă «ad-locum», într'o sală a I. S. E. F.-ului.

SADOWSKI

După o deliberare care a durat aproape jumătate oră, echipa naţională pentru jocul cu Cehoslovacia dela 4 Decembrie, a fost astfel alcătuită:

DAVID, BUERGER, ALBU; VINTILĂ, FERARU, SZANISLO; BINDEA, PLOEŞTEANU, BODOLA, BARATKY, ORZA.

REZERVE: Sadowsky, Chiroiu Vasile, Răşinaru, Prassler.

*

Dacă am face o trecere în revistă a celor 15 jucători cari au părăsit aseară Bucureştiul, am putea constata că ei aparţin la 5 grupări, în următoarea repartizare:

Venus 6
Ripensia 3
Rapid 3
Juventus 2
Amefa 1

Comisia financiară F. R. F. A. a discutat aseară chestiuni în legătură cu datoriile grupărilor

Sp. Studenţesc îşi va plăti datoriile în rate. Cererea Unirii Tricolor

Comisia financiară a ţinut aseară şedinţă.

S'au discutat chestiuni în legătură cu bugetul federaţiei de football,— după care au fost luate în discuţie debitele grupărilor.

Cererea grupării Sportul Studenţesc a fost aprobată, iar ca urmare datoria sa faţă de FRFA va fi plătită în rate.

In ceeace priveşte cererea grupării Unirea Tricolor, gruparea oboreană nefăcând propuneri pentru felul cum înţelege să lichideze datoriile sale, amână pentru şedinţa viitoare judecarea cererii.